

သင်၏ အသက်ရှင်ခြင်းက စက်ဆုတ်ဖွယ် ကောင်းလိုက်တာ၊ အသက်ရှင်နေသော်လဲ သင်၏
အသက်ရှင်၍ တည်နေခြင်းသည် လူသေနေသော တူလှ၏

ဓမ္မသင်တန်း အမှတ်စဉ်{၁၀}

၁၃- ၀၃- ၂၀၁၁။ စနေ.. ယနေ့ သင်တန်းသား (၁၃) ယောက် တက်ရောက်ကြပါတယ်။ အမျိုးသား(၁)
အမျိုးသမီး(၁၂) ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ်စဉ်(၉)မှာ ဆရာတော် မိန့်ခွဲတဲ့အတိုင်း သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို သင်တန်းပို့ချပေးပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပိုင်နယ်မြေ သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာ....

(၁) ကာယာ နပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်။ (၂) ဝေဒနာ နပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်။ (၃) စိတ္တာ နပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်။ (၄) ဓမ္မာ နပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်. လို့ လေးပါးရှိပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို မပြောမီ
သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် သဘောများကို ရှေးဦးစွာ ရှင်းပြပေးပါမယ်။

သတိပဋ္ဌာန်- ကို နှစ်ပုဒ်ခွဲရင် သတိ- တစ်ပုဒ်၊ ပဋ္ဌာန- တစ်ပုဒ်။ နှစ်ပုဒ်ခွဲပြီး နားလည်နိုင်ပါတယ်။ သတိ-
ဆိုတာ.. အမှတ်ရမှု+ ပဋ္ဌာန- ကပ်၍တည်သည်- သက်ဝင်၍ မပြတ်ဖြစ်သည်- စွဲမြဲသည်။ သတိပဋ္ဌာန-
ကပ်၍တည်သော အမှတ်ရမှု- သက်ဝင်၍ မပြတ်ဖြစ်သော အမှတ်ရမှု- စွဲမြဲသော အမှတ်ရမှု-ပါပဲ။
နောက်တနည်းက.. သတိပဋ္ဌာန= သတိကပ်၍ တည်မှု- သတိသက်ဝင်၍ မပြတ်ဖြစ်မှု- သတိစွဲမြဲမှု-လို့
နားလည်ရမှာပါ။ သတိပဋ္ဌာန် အဋ္ဌကထာက ရှင်းပြထားတဲ့အတိုင်း ပြောပါတယ်။ အတိုချုံးပြီး မှတ်သိဖို့က
သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာ ကိုယ်အမူယာ တို၌၎င်း၊ ခံစားမှု တို၌၎င်း၊ စိတ် အမူအယာ တို၌၎င်း၊ သဘောတရား
တို၌၎င်း၊ သတိကပ်၍ မပြတ် ရှုသိနေမှုလို့ မှတ်ထားကြပေတော့။

(၁) ကာယာနပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- ကိုယ်အမူအယာ တို၌ သတိကပ်၍ မပြတ် ရှုသိနေမှု။

(၂) ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- ခံစားမှု တို့၌ သတိကပ်၍ မပြတ် ရှုသိနေမှု။

(၃) စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- စိတ်အမှုအယာ တို့၌ သတိကပ်၍ မပြတ် ရှုသိနေမှု။

(၄) မောနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- သဘောတရား တို့၌ သတိကပ်၍ မပြတ် ရှုသိနေမှု။

ဒါဟာ သတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးလို့ မှတ်ရမယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ရှုကွက်လေးမျိုးလို့လဲ ပြောရတယ်။ ယခုတော့- အကျဉ်းချုပ်ပဲ မှတ်ထားပေးပါ။ နောက်မှ လေးပါးလုံးကို အကျယ်ပြောကြတာပေါ့။ တရားအရာမှာ ဒီလေးမျိုးထက် ပိုတာမရှိသလို၊ လိုတာလဲမရှိပါဘူးတဲ့။ ဆင်ခြေရာ အတွင်းမှာ သတ္တဝါတိုင်း၏ ခြေရာကိုချသော် ဆင်၏ ခြေရာအတွင်း၌သာ ဝင်သကဲ့သို့ တရားအရာမှာလဲ တရားအလုံးစုံသည် သတိပဋ္ဌာန် အတွင်း၌သာလျှင် အားလုံးဝင်ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်နေလျှင် တရားအလုံးစုံ ပြည့်စုံတယ်လို့ မှတ်ရတယ်။

သတိပဋ္ဌာန် သုတ်တော်ကြီးကို ပထမဦးဆုံး မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောခဲ့တဲ့ နေရာကတော့ ကုရုတိုင်းထဲက အိမ်ခြေ(၁၀၀၀)ရှိတဲ့ ကမ္မာသဓမ္မ ရွာကြီးပါ။ ရွာသူ ရွာသားတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ မဟုတ်ကြပေမဲ့ (ငါးပါးသီလ) ကိုယ့်ကျင့်တရားနဲ့ ပြည့်စုံကြတယ်။ အမှားနဲ့အမှန်၊ အကောင်းနဲ့အဆိုး၊ အယုတ်နဲ့ အမြတ်ကို ခွဲခြား နားလည်နိုင်လောက်တဲ့ ဆင်ခြင်တုံတရား ရှိကြသူတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ယုံကြည်မှုနဲ့ ကောင်းကျိုးကိုသာ လိုသူများ၊ သစ္စာတရား၏ တန်ဖိုးကိုသိသော သူများကိုသာ သိတော်မူ မြင်တော်မူပြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူလျက် ဟောတော်မူလေ့ ရှိတာပါ။

ထို...ကမ္မာသဓမ္မ ရွာကြီးမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ လူတို့သည် ဘုရားရှင် ဟောပြောတော်မူတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်ကို ဘယ်လောက် အလေးထား ကျင့်သုံးကြသလဲဆိုလျှင်၊ မိမ္မ၊ယောကျာ်း တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တွေ့ကြ-ဆုံကြလျှင် **“မိတ်ဆွေကြီး ဘယ်-သတိပဋ္ဌာန် တရားကိုများ ကျင့်သုံးအားထုတ် နေပါသလဲ”** လို့ မေးကြ၊ တရားဆွေးနွေးကြသတဲ့။

တရားဆိုတာ ရိပ်သာသွားမှ ကျောင်းရောက်မှ ဘုရားရောက်မှ ကျင့်ရတယ်လို့ မထင်မိကြဖို့ ပြောမှာပါ။ ဘယ်နေရာ ရောက်ရောက်၊ ဘယ်လို-ပုံစံမျိုးနဲ့မဆို အားထုတ်ကောင်း ကျင့်ကောင်းပါတယ်-ဆိုတာ နားလည်ကြရပါမယ်။ ကမ္မာသဓမ္မ ရွာကြီးမှာတော့ မအားလပ်သေးလို့ အချိန်မရသေးလို့ အခွင့်အရေး မပေးသေးလို့ မကျင့်သေးဘူး၊ အားမထုတ်ရ သေးပါဘူးလို့များ ပြောလိုက်လျှင်ဖြင့်၊ **“မိရတ္တု ဝတဇီဝိတံ ဇီဝမာနာပိ တံ မတ သဒိသာ”** သင်၏ အသက်ရှင်ခြင်းက စက်ဆုတ်ဖွယ် ကောင်းလိုက်တာ၊ **အသက်ရှင်နေသော်လဲ သင်၏ အသက်ရှင်၍ တည်နေခြင်းသည် လူသေနေသော တူလှ၏”** တဲ့။ သတိပဋ္ဌာန် တရားကို အားမထုတ်ရ သေးဘူးဆိုပါလျှင် လူသေတဲ့။ သေနေတဲ့ လူတဲ့၊ လူသေနဲ့- သင်-ဘာမှမထူးဘူးလို့ အဲဒီလို ပြောကြတယ်။

သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးထဲက တစ်ပါးပါး အားထုတ်နေပါတယ်လို့ ပြောလျှင်တော့ **“တဝ ဇီဝိတံ သုဇီဝိတံ”** တဲ့။ **“သင်၏ အသက်ရှင်ခြင်းသည် ကောင်းသော အသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်ပါပေသည်၊ သင်သည် လူအဖြစ်ကို ကောင်းစွာ ရောက်လာသူပါ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သင်၏အတွက် ပွင့်လာရခြင်းပါပဲ”** တဲ့။ ဒီလို ချီးကျူး

ပြောဆိုကြတယ်။ လယ်လုပ်ရင်း၊ ယာလုပ်ရင်း၊ ထင်းခုတ်ရင်း၊ နွားကျောင်းရင်း၊ ထမင်းချက်ရင်း၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေ လုပ်နေရင်းဖြင့် တရားမှတ်နေကြတာ၊ အဲဒီရွာမှာ (၇)နှစ် ကလေးကအစ အရိယာ ဖြစ်နေကြပါသတဲ့။ အားကျစရာ အတုယူစရာ ကောင်းတယ်နော်။

ဘုရားဟော ပါဠိတော်ဘက်ကို ပြောကြဦးစို့။ ကုသိုလ်ပွားရအောင် ပါဠိတော်ကို ရွတ်ပြပါမယ်။

“ဧကာယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သောက- ပရိဒေဝါနံ သမတိတ္တမာယ၊ ဒုက္ခ ဒေါမနသာနံ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ဉာယဿ အဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိကိရိယာယ၊ ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ”။ (မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော်)

“ရဟန်းတို့ စွဲမြဲသော အမှတ်ရမှု- သတိကပ်၍ တည်မှု- သတိစွဲမြဲမှု တည်းဟူသော အကြင်သတိပဋ္ဌာန် တရားတို့သည် ရှိကုန်၏။ စွဲမြဲသော အမှတ်ရမှု- သတိကပ်၍ တည်မှု- သတိစွဲမြဲမှု တည်းဟူသော ဤသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းသည်၊ ဘုရား၊ ပေစွေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာ သာဝက-အလောင်း၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏၊ စိတ် အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်ခြင်းငှာ=၊ စိုးရိမ် ပူဆွေးခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှာ=၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့၏၊ ချုပ်ငြိမ်း ကွယ်ပျောက်ခြင်းငှာ=၊ အရိယာမဂ်ကို ရခြင်းငှာ=၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ၊ တစ်ခုတည်းသောလမ်း တစ်ကြောင်းတည်းသော လုပ်ငန်းစဉ်ကြီး ဖြစ်ပါပေ၏”။ (သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော် မြန်မာပြန်)

အဓိပ္ပါယ်ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကျင့်သုံးသူများ ရအပ်တဲ့အကျိုး (၇) မျိုးရှိတယ်လို့ ပြပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်တရား ကျင့်သုံး အားထုတ်သူသည်၊ (၁) ကိလေသာ ကင်းနိုင်တယ်။ (၂) စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း သောက-ကို လွန်မြောက်နိုင်တယ်။ (၃) ငိုကြွေးခြင်း ပရိဒေဝ-ကိုလဲ လွန်မြောက်နိုင်တယ်။ (၄) ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း ကာယိက ဒုက္ခ-ကိုလဲ ချုပ်ငြိမ်းနိုင်တယ်။ (၅) စိတ်ဆင်းရဲခြင်း စေတသိက ဒုက္ခ-ကိုလဲ ချုပ်ငြိမ်းနိုင်တယ်။ (၆) အရိယာမဂ်-ကိုလဲ ရနိုင်ပါတယ်။ (၇) နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါတယ်.. ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်အကျိုး (၇)မျိုးကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် အာမခံချက် ပေးထားတာဖြစ်လို့ မယုံကြည်နိုင်စရာ အကြောင်း ကင်းလှပါတယ်။ ဒီလိုအာမခံချက် ပေးထားတဲ့ တရားမျိုး ဘုရားဟော ဒေသနာတွေထဲမှာ ဒီတပုဒ်ပဲ ရှိတဲ့အတွက်၊ ဒါဟာအထူးပါပဲ။

နောက်ပြီးတော့ ငါဘုရား ညွှန်ပြဟောထားတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် နည်းအတိုင်းသာ.. ရဟန်းဖြစ်စေ၊ လူဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ မည်သူမဆို... သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ ပြင်းပြထက်သန်စွာ နည်းလမ်းတကျ အားထုတ်မယ် ကျင့်သုံးမယ်ဆိုပါလျှင် (၇)ရက်နဲ့ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်တဲ့။ ရဟန္တာ မဖြစ်ပါက အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တော့ မုချ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ဝန်ခံချက် ပေးထားပါသေးတယ်။ အကြာဆုံး (၇)နှစ်မျှ အားထုတ်ပါက ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်တဲ့။ ရဟန္တာ မဖြစ်ပါက အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တော့ မုချကိန်းသေ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကိုလဲ “ဧဝံ ဘာဝေယျ သတ္တာဟံ၊ တဿ ခွိန္တံ ဖလာနံ အညတရံ ဖလံ ပါဠိကင်္ခီ” ဆိုတဲ့ ပါဠိတော်နဲ့ သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်မှာ ပြထားပါတယ်တဲ့။

တိုတောင်းလှစွာသော.. ရက်, လ, နှစ်,အတွင်းမှာ ဤမျှလောက် မြင့်မြတ်သော မင်္ဂလာ တရားထူးများကို ရစေနိုင်သော တရားဒေသနာတော်မှာ နိယျာနိကဖြစ်၍ မွန်မြတ်လှပါတယ်လို့ ဆရာတော်က ချီးကျူး ပြောဆိုပါတယ်။ ယုံကြည်မှု-သဒ္ဓါ ထက်သန်စွာဖြင့် ဤသတိပဋ္ဌာန် တရားတော်တို့ကို အားထုတ်ကျင့်သုံး လိုသော-ဆန္ဒ၊ ပြင်းပြင်းပြပြ ဖြစ်ပေါ်လျက် အားထုတ်နိုင်ကြ၍ မင်္ဂလာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးတရားတို့ကို ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် ခံစားနိုင်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပြီး သင်တန်းပြီးသွားပါတယ်။

သင်တန်းချိန် ပြည့်သွားလို့ ရပ်နားလိုက်ပေမဲ့ အမေးစကားတွေက မရပ်နားသေးပါဘူး။ သင်တန်းသား အားလုံးကို သင်တန်းတစ်ပတ်မှာ မိမိတို့ လေ့လာနေဆဲ သင်တန်း ပို့ချချက်များနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မရှင်းလင်းတာ သဘောမကျတာများ ရှိခဲ့ပါလျှင် မေးခွန်းငါးခု- ဆရာတော်က မေးခွင့် ပြုပေးထားတဲ့အတွက် အချို့သော သင်တန်းသားများ ပြန်သွားကြပေမဲ့ မပြန်သေးတဲ့ သင်တန်းသား တစ်ယောက်က မေးခွင့်ပြုဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ သူသိလိုတာက **ယနေ့ လေ့လာရတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်တရားသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတွေသာ ခံစားခွင့်ရှိတာပါလား? သို့မှမဟုတ် တက္ကမ္ဘာလုံးရှိ အခြားသော ဘာသာဝင် လူသားအားလုံး ခံစားခွင့် ရရှိနိုင်ပါသလား? တဲ့။**

မေးထိုက်တဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုပါပဲ။ မေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိလိုပါ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်စေ အခြားသော ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ တရားဂုဏ်တော် (၆)ပါးထဲက **“ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညျဟိ”** ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်အရ ဉာဏ်ရှိသူအားလုံး ခံစားခွင့် ရှိကြပါသတဲ့။ **“ဖော် ပသိကော”** ဂုဏ်တော်အရ ဘာသာမရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ လေ့လာရန် ဖိတ်ခေါ်ထားတဲ့ တရားဖြစ်သောကြောင့်လဲ သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်သည်၊ အယုတ်, အလတ်, အမြတ်, ဆင်းရဲ, ချမ်းသာ, ဂုဏ်ရှိ, ဂုဏ်မဲ့, မည်သူမဆို ကျင့်သုံး အားထုတ်ခွင့် လေ့လာခွင့် ရှိပါသတဲ့။ ကျင့်သုံးသူရဲ့အပေါ်မှာသာ မူတည်ပြီး **ဓမ္မရသ** အနည်းအများ ကွားခြားမှု ရှိနိုင်ပါတယ်တဲ့။ ရသာဓာတ် မပျက်တဲ့သူသည် စားသမျှ အစားအစာ အဟာရဖြစ်ပြီး အရသာပေါ်သလို **“ယောနိသော မနသီကာရ”** နှစ်လုံးသွင်း ကောင်းသူသည် ဟောကြားသမျှ တရားတော်ကို ကျင့်သုံးပြီး **ဓမ္မရသ** ပေါ်ပါတယ်လို့ ဆရာတော် ဖြေပေးပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ဆရာတော်က ဘုရားရှင်နဲ့ သုဘဒ္ဓ ပရိပိုဇ်တို့ အကြောင်းကို ဆက်မိန့်ပါတယ်။ အာရုံမတက်မီ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော့မယ်တဲ့။ အဲဒီအချိန် သုဘဒ္ဓ ပရိပိုဇ်ရဲ့ စိတ်အစဉ်မှာ ငါ့မှာဖြစ်နေတဲ့ သံသယ-စိတ်တွေကို ဂေါတမ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသွားခဲ့သော် မမေးလိုက်ရပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ငါ၏ သံသယစိတ်ကို ဂေါတမ ဘုရားရှင်သည်သာ မုချဖြေဖျောက် ပေးနိုင်သူ ဖြစ်လိမ့်မည်လို့ ငါယုံကြည်ထားတယ်။ ငါ၏သံသယ- အကြောင်း အရာများကို ယခုပဲ မေးမှဖြစ်တော့မည်လို့ စိတ်ကူးပေါ်လာပြီး ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ အင်ကြင်း- ဦးယျာဉ်ကြီးထဲသို့ သန်းခေါင်ရံ အချိန်မှာ မောကြီးပန်းကြီးနဲ့ ရောက်လာပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ သုဘဒ္ဓပရိပိုဇ်သည် ဘုရားရှင်ကို ယုံကြည်မြတ်နိုးတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက်တော့ မဟုတ်သေးပါဘူး။ သူ၏ ယုံကြည်ချက်နဲ့သူ- နေတဲ့ ပရိပိုဇ်ပါပဲ။

သူ့မှာဖြစ်နေတဲ့ သံသယစိတ် မေးခွန်းက သူ့အတွက်လဲ အကျိုးမရှိ ဖြေကြားသူ ဘုရားရှင်မှာလဲ ပင်ပန်းရုံသာဖြစ်တာမို့ မြတ်စွာဘုရားက **“သုဘဒ္ဓ သင့်ရဲ့ မေးခွန်းအဖြေကို သင်ကြားသိရတဲ့အတွက်**

သင့်မှာ ကျေးဇူးတစ်စုံတစ်ရာ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ သင့်မေးခွန်းကို ဖြေဆိုရန် ငါ့မှာအချိန်မရှိပါ။ သင့်အတွက် ကျေးဇူးရှိမည့် တရားကိုသာ ငါဘုရားဟောမယ်။ သင်နားစိုက်ပါ” “တံ သုကာဟိ သာဓုကံ မနသိကရောဟိ ဘာသိသာမိ” လို့ မိန့်တော်မူပြီး “သုဘဒ္ဒ- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မရှိတဲ့၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မဟောတဲ့၊ မကျင့်တဲ့ ဘာသာရေး သာသနာရေး လမ်းစဉ်တစ်ခုမှာ ကိလေသာ တကယ်ငြိမ်းတဲ့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာအရိယာ မရှိနိုင်ဘူး။ သုဘဒ္ဒ- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ရှိတဲ့၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဟောတဲ့၊ ကျင့်သုံးတဲ့ ဘာသာရေး သာသနာရေး လမ်းစဉ်တစ်ခုမှာ ကိလေသာ တကယ်ငြိမ်းတဲ့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာအရိယာ ရှိနိုင်တယ်” တဲ့။ အဲဒီနောက် ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်ကို ကျင့်ပြီး ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုမီ အာရုံမတက်မီ ကလေးမှာ ကပ်ပြီးတော့ သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်ဟာ ဘုရားရှင်သက်တော်ထင်ရှား နောက်ဆုံးရဟန္တာ ဖြစ်သွားပါတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုလို့ သတိပဋ္ဌာန်တရားနဲ့ တစ်သီးတစ်ခြားလဲ မမှတ်ကြနဲ့ဦး။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် သတိပဋ္ဌာန် တရားတွေပဲဆိုတာ လေ့လာရင်းနဲ့ သိသွားပါလိမ့်မယ်။ ဒါ.. သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်ကို ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ တရား အကျဉ်းချုပ်ပါပဲ။ အဲဒီတော့ အခြားသော ဘာသာတရားတွေထဲမှာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့် မရှိပေမဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ကျင့်သုံးမယ် ဆိုပါလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်ပေမဲ့ အရိယာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်မှ ဒီတရားကို အားထုတ်ခွင့်ရှိတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နားလည်ရမှာပေါ့။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ် အကြောင်းကို ယခုကြားသိရတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်လျှင် အရိယာ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ဝါဒစွဲ ကင်းသွားရောပေါ့လို့၊ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ရဲ့ အမေးစကားနဲ့ ဘုရားရှင်ဖြေပုံ များကိုလဲ ရှင်းပြပေးပြီးတဲ့အချိန်- ကိုးနာရီလဲ ထိုးသွားလေပြီဖြစ်လို့.. ဆရာတော်က ကဲ... နောက်မှ နောက်မှ၊ အခုတော့- နားလိုက်ကြဦးစို့တဲ့

သတ္တဝါမှန်သရွေ့ တရားတွေ ချမ်းမြေ့သာယာ ရှိကြပါစေ။

လေးစားစွာဖြင့်... ကျနော် ဘုန်းသျှံ

၁၄- ၀၃- ၂၀၁၁။